

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris Thomæ à Jesu ... Opera Omnia

Homini Religioso Et Apostolico Tam Qvo Ad Vitæ Activæ, Qvam Contemplativæ functiones utilissima, Duobus Tomis Comprehensa. In Qvibvs Singvlari Pietate, Varia Ervditione Clariori Et Breviori Stylo Continentvr Et Explicantvr ...

Tomás <de Jesus>

Coloniæ Agrippinæ, 1684

Dvbivm VI. An filij infidelium parvuli invitis eorum parentibus possint baptizari?

urn:nbn:de:hbz:466:1-38601

omnibus suis venditis ab Hispania discederent, eis tamen, qui sacro baptisinate inungi cuperent, remanere concessit. In hoc enim vis simpliciter non infertur, sed libera oprio datur, ut vel Christianorum provincias desertant intra certum tempus, vel Christiani fiant.

D V B I V M VI.

An filij infidelium parvuli in vitis eorum parentibus possint baptizari?

Parvuli infidelium filij in triplici sunt differentia: aut enim sunt filij hæreticorum, aut Sarcenorum, vel Ethnicorum, qui ad Christianam ditionem minime pertinent, aut eorum, qui ad Principum Christianorum ditionem attinent, de quibus singulis suo ordine breviter dicemus.

Conclusio prima. Jus est pene Ecclesiam hæreticorum in infantes, in vitis ipsorum parentibus, baptizare, quia hæretici eo ipso, quod sunt baptizati, Ecclesiasticæ jurisdictioni subduntur; casu quo ipsi abstantur patria potestate, quam habent in filios, æquissimo jure potest Ecclesia eos compellere, ut filios suos baptizent; ac ipsis rennentibus eos subtrahere, & sacro baptismatis fonte abluere. Imò Ecclesia eorum hæreticorum filios ereptos, ac baptismate renatos in Christo potest apud se retinere. Quin imò nec debet, nec potest illos parentibus restituere, quoniam haud dubie à parentibus seducti, corrumpentur brevi. Unde merito hæretici, patria illa potestate, quam in filios habent, privantur, & filij sui juris effecti curæ Ecclesiæ relinquuntur.

Conclusio secunda. Filij infidelium, qui sub Christianorum imperio non degunt, nulla ratione possunt sine peccato, eorum in vitis parentibus baptizari. Ita tenet communis omnium sententia, quam habet S. Thom. 2. 2. q. 10. art. 12. & 3. p. q. 68. art. 10. Ratio est, quia nunquam Ecclesia hætenus hoc jure & potestate usa est, cum tot in primis Christiani Imperatores, & tam pij Pontifices præcesserint.

Conclusio tertia. Filij nati ex uno parente Christiano, altero verò infideli jure possunt baptismate donari, annente parente Christiano, etiam si alter renuat, ut aperte constat ex c. *ex literis*, de convers. infidelium, & ex alijs juribus, etiam si is, qui renuit, sit pater, dummodo parens fidelis diligentem curam suscipiat filij instituendi, caveatque ne ab alio infideli seducatur. Tenet hoc Azor. Tom. 1. lib. 2. c. 25.

Sed quid si uterque parens tam fidelis, quam infidelis filium prohibeat baptizari, poterit ne Ecclesia contra voluntatem eorum illum baptizare? Responderetur posse, quia cum parens fidelis teneatur illum baptizare, atque Ecclesia habeat jus eum cogendi, si renuat, tunc eo ipso Ecclesiæ curæ & providentiæ relinquitur.

Conclusio quarta. Si parentes infideles longissime ab sint, & distent à filijs parvulis, licet Christianis, in quorum manus filij devenerint, eos baptizare. Ita tenet Azor. l. 8. *Instit. moral.* c. 25. Tom. 1. Quia perinde est, ac si essent omni parentum auxilio destituti, & ob id eorum curam DEUS

demandavit his, ad quos aliqua tandem ratione pervenerint. Quare illi sive bello capti, sive fito, sive violentia sublati, sive emptionis jure acquisiti sive expositi, sive alio modo ad Christianum hominem transferent, baptizari, & in fide Christiana instrui debent. Nam quamvis verisimilius sit esse contra voluntatem parentum, tamen cum non sint sub eorum cura, sed sub Christianorum potestate, ad eos attinet eorum curare salutem. Si verò parentes non longè absint, & consili facile queant, si filij non sint servi Christianorum effecti, requirendus est eorum consensus, quia nondum sub eorum patria potestate esse desierunt.

Conclusio quinta. Infantes eorum infidelium, qui sunt Christianorum mancipia, non possunt baptizari in vitis eorum parentibus. Docent id D. Thom. ejusque discipuli 3. p. q. 68. art. 10. & 2. 2. q. 10. art. 12. & alij quamplurimi auctores, ea ratione ducti, quod infantes in his, quæ pertinent ad salutem animæ, paterna cura dirigi, & gubernari debent, nec Ecclesia unquam hujusmodi filios in vitis parentibus baptizare consuevit. Contra iam opinionem sequutus est Scotus in 4. Dist. 4. q. 9. & alij cum eo. Probabilior verò & verior est prima sententia.

Conclusio sexta. Si infidelium infantes in vitis parentibus baptizentur, baptismata, etiam si injuria fuerit collatum, erit firmum & validum. Ita Cajet. 3. p. q. 68. art. 10. Silvest. verbo Baptismus 4. q. 7. So. 4. dist. 5. q. p. art. 10. Estque communis Theologorum tenentia. Hancque fuisse mentem D. Thomæ colligunt: nam ideo probat ille hujusmodi infantes in vitis parentibus non debere baptizari, quia eorum curæ, & potestati subtrahi deberent, ne parentis suasionibus & fallacijs à fide deficerent, & sacramento fieret injuria; at si sacramentum collatum esset irritum, nulla efficeretur injuria.

Conclusio 7. Si infantulus jam jam moreretur, secundum probabilem sententiam, posset in vitis parentibus baptizari. Ita So. ut supra. Ego, inquit, in eo casu puerulum baptizarem, quoniam cum vita animæ, & corporis periclitetur, magno beneficio afficitur si in Christo renascatur, & parentibus injuria non fit, cum brevi eum sint amissuri. Nec fit injuria sacramento, cum non sit jam locus deceptioni, & parentum perversioni.

Conclusio octava. Filij infidelium, cum ad rationis usum pervenerint, parentibus ipsis adhuc rennentibus, jure possunt abluji baptismate. S. Tho. 3. p. q. 108. art. 10. Quia sunt jam facti sui juris in his, quæ ad suam salutem spirituales spectant. Si verò sit dubium, an sint compotes rationis, tunc non poterunt baptizari, quia in dubijs melior est conditio possidentis, & cum parentes fruantur possessione in filios, his in vitis non sunt baptismate abluendi.

Petes, quosnam parentum nomine intelligi oporteat, cum differimus an in vitis parentibus, &c. Responderetur, nomine parentum intelligi quoque tutores datos infantibus parentibus destitutis: ad eos enim parentum officium, & cura transtulit, sic Palud. in 4. dist. 4. q. 4. art. 3. Quamvis Sotus 4. dist. 5. q. 1. art. 10. affirmet non esse ita magnam injuriam, si in vitis tutoribus filij infidelium baptismati donarentur.